

Ludmila Moravcová

životopis

Ludmila Moravcová se narodila 1. března 1950 ve Vesci u Liberce, kde žije po celý svůj život. Pochází z rodiny, jejíž kořeny sahají do oblasti Českomoravské vrchoviny, konkrétně do okolí Havlíčkova Brodu. Její otec byl vyučený truhlář a modelář. Pracoval v liberecké modelárně a podílel se na výrobě modelů pro průmyslové účely, mimo jiné i pro automobilový průmysl. Matka se nejprve starala o domácnost a děti, později nastoupila do zaměstnání ve vzduchotechnických závodech. Ludmila má o sedm let starší sestru, která vystudovala ekonomickou školu a pracovala jako ekonomka.

Dětství prožila v poválečném komunistickém Československu. Sama uvádí, že politická situace její dětství přímo neovlivňovala, zásadní dopad však měla na její rodiče. Otec ji vedl k samostatnému uvažování a jasně vyjadřoval svůj nesouhlas s komunistickou ideologií. Rodina žila skromně, televize ani automobil nebyly běžnou součástí domácnosti a informace se získávaly především z rádia a novin. Volný čas trávil převážně venku se svými vrstevníky.

Základní školu navštěvovala v rodném Vesci. Školní prostředí bylo založeno na respektu k učitelům, disciplíně a odpovědnosti. Škola byla také sportovně zaměřená, což dokazuje i fakt, že Ludmila byla členkou družstva zapojeného do soutěže *Buď připraven k práci a obraně vlasti*, která zahrnovala atletické disciplíny a plavání. V roce 1965 její družstvo zvítězilo v celostátní soutěži.

Po ukončení základní školy nastoupila na Střední průmyslovou školu strojní v Liberci. Studium technického oboru bylo náročné, zejména v oblasti přesného rýsování a výpočtů. Ve třídě bylo pouze několik dívek. V období studia zažila významné historické události roku 1968 a 69. Pražské jaro vnímala jako období naděje a uvolnění společenské atmosféry. Srpnová okupace vojsky Varšavské smlouvy však znamenala zásadní zlom. V lednu 1969 se spolu se spolužáky zúčastnila pohřbu Jana Palacha v Praze, což pro ni představovalo silný osobní i generační prožitek.

Po maturitě krátce studovala technický obor, následně však přestoupila na Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde vystudovala matematiku a fyziku. Učitelské povolání ji přitahovalo již od dětství a rozhodla se mu zasvětit i svůj profesní život.

Ve školství působila jako učitelka, později jako zástupkyně ředitelky a následně i jako ředitelka ZŠ Sokolovská 328 a ZŠ náměstí Míru. Profesní dráhu završila po dosažení důchodového věku, poté ještě určitou dobu vyučovala na částečný úvazek. Ve své kariéře zažila období normalizace i společenské změny po roce 1989. Do komunistické strany nikdy nevstoupila, přestože tlak na členství byl běžný. Vychovala tři děti a rodina pro ni představuje důležitou oporu.

Ludmila Moravcová prožila padesát let ve 20. století a další část života ve století jednadvacátém. Byla svědkem zásadních politických, společenských i technologických změn. Svůj život spojila se vzděláváním a výchovou mladé generace.